

Outline of the perek

- 2:1-10 Chanah's song of praise for Gd
- 2:11-21 The world of Shemuel in the Mishkan
- 2:22-26 Eli falls short
- 2:27-36 The curse on Eli's household

A pure song of praise – with connections to other biblical songs

1. Talmud, Berachot 31a

לשמוע אל הרנה ואל התפלה רנה זו תפלה תפלה זו בקשה

[King Solomon said:] 'To listen to the *rinah* and [afterward] to the *tefilah*.' *Rinah* is praise, *tefilah* is a request.

2. Radak to 2:1

פתחה חנה בשירה זו על שלוי עולם ומתגאים ועל ענוי ארץ ושפלים כי הקב"ה רואה הכל ומשפיל גאים ומגביה שפלים כמו שהיה הדבר עליה ועל פנינה צרתה

Chanah began this song by speaking of the tranquil and arrogant of this world, and the humble and lowly of the world, for Gd sees all. He lowers the arrogant and elevates the lowly, as happened with her and her rival, Peninah.

3. Metzudat David to 2:5

כ"כ רבה השגחתו עד אשר מי שהיתה עקרה ילדה שבעה בנים ומי שהיתה בת רבת בנים נכרתה באבדן כל בניה

His Divine supervision is so great that a woman who had been barren produces seven children, and a woman who possessed many children loses all of them to destruction.

4. Radak to 2:10

היתה קבלה אצלה כי עתיד להיות מלך בישראל וחתמה השירה הזאת בדברי המלך לפי שזכרה מפלת הרשעים והם אויבי ישראל ואמרה כי הקל יתן עז למלך ישראל שיושעו ישראל על ידו מיד אויביהם

She was aware of a tradition that there would be a Jewish king. She closed this song by mentioning the king because she had mentioned the downfall of the wicked, the enemies of Israel, and she said that Gd would strengthen the Jewish king so that Israel would be saved from their enemies at his hand.

5. Roots of King David's songs

2:2 and Tehillim 75:6	2:4 and Tehillim 18	2:6 and Tehillim 30:4
2:8 and Tehillim 113:7-8	2:9 and Tehillim 37:28; Tehillim 97:10	2:10 and Shemuel II 22:51

A prophecy – on two different levels

6. Talmud, Megilah 14a

חנה דכתיב ותתפלל חנה ותאמר עליך לבי בד' רמה קרני בד' רמה קרני ולא רמה פכי דוד ושלמה שנמשחו בקרן נמשכה מלכותן שאול ויהוא שנמשחו בפך לא נמשכה מלכותן

Chanah [was a prophetess] as it is written: And Chanah prayed and said, 'My heart exults in Gd, my horn is raised.' 'My horn is raised,' my jug is not raised. David and Solomon were anointed with the horn and their monarchy endured; Saul and Yehu were anointed with a jug and their monarchy did not endure.

7. Targum Yonatan to 2:1

וצליאת חנה ברוח נבואה מן קדם ד' ואמרת כבר שמואל ברי עתיד למיהוי נבייא על ישראל ביומיהו יתפרקון מידא דפלישתאי ועל ידוהי יתעבדון להון ניסין וגבורין בכך תקוף לבי בחולקא דיהב לי ד' ואף הימן בר יואל בר ברי שמואל עתיד דיקום הוא וארבעת עשר בנוהי למהוי אמרין בשירה על ידי נבלין וכנרין עם אחיהון ליואי לשבחה בבית מקדשא בכך רמת קרני במתנתא דמני לי ד' ואף על פורענות ניסא דעתיד למהוי בפלשתאי דעתידין דייתון ית ארונא דד' בעגלתא חדתא ועימיה קרבן אשמא בכין תימר כנישתא דישראל אפתה פומי למללא רברבן על בעלי דבבי ארי חדתי בפורקנד

And Chanah prayed with a Divine prophetic spirit, and she said: Shemuel my son will be a prophet over Israel, in his days they will be redeemed from the hand of the Philistines, and via him miracles and mighty deeds will be performed. Therefore, my heart is strong in the portion Gd has given me. Also, Heiman son of Yoel, son of my son Shemuel will

arise, with his fourteen sons, to sing with stringed instruments with their Levite brethren, offering praise in the Beit haMikdash. Therefore, my horn is raised with the gift Gd has apportioned for me. Also [I praise Gd for] the miraculous punishment which will happen to the Philistines, who will bring the Ark of Gd in a new wagon, with a guilt offering. So will the nation of Israel say, "I open my mouth to speak mighty words upon my enemies, for I rejoice in Your salvation."

8. Prof. Yehudah Kil, Daat Mikra to Shemuel, Introduction, page 49

אפשר לומר שרובו הגדול של ס' שמואל בא לתאר כיצד נהייתה תפלת הנבואה של חנה, 'ויתן עז למלכו וירם קרן משיחו', לאחר גלגולים רבים ושונים למציאות ממשית.

It is possible to suggest that the great majority of the book of Shemuel comes to describe the realization of Chanah's prophetic prayer, 'And He will give strength to His king, and He will elevate the horn of His anointed one,' after many varied incarnations, in tangible reality.

9. The opening story as catalyst/prophecy

The sins of Eli's sons – the curse of Eli – destruction of Nov – Evyatar in Adoniyahu's rebellion – Evyatar condemned Chanah's song – anointing of Shaul – anointing of Dovid

A philosophical statement – woven into our Judaism

10. Professor Yosef Haim Yerushalmi, Zakhor, pg. 89

There is an inherent tension in modern Jewish historiography even though most often it is not felt on the surface nor even acknowledged. To the degree that this historiography is indeed "modern" and demands to be taken seriously, it must at least functionally repudiate premises that were basic to all Jewish conceptions of history in the past. In effect, it must stand in sharp opposition to its own subject matter, not on this or that detail, but concerning the vital core: the belief that divine providence is not only an ultimate but an active causal factor in Jewish history, and the related belief in the uniqueness of Jewish history itself.

11. Radak to 2:5

ודעתינו בזה הפסוק והשירה כול' כי אמרה חנה כל עניני העולם וצרכי בני אדם תלויים ביד הבורא ית' וברצונו הוא משגיח בכללים ובפרטים ועושה בהם כרצונו ואפילו אם יראה לבני אדם שיעשה להם דבר שאינו על רצונם וחפצם יש להם להתפלל אליו בכל נפשם כמו שעשיתי אני והוא יתן להם בקשתם ורצונם בכל דבר שיהיה חפצם וצרכם כי השגחתו בתחתונים כמו שהיא בעליונים כמו שאמרה בסוף כי לד' מצוקי ארץ וישת עליהם תבל

Our view regarding this passage, and the entire song, is that Chanah said: All of the affairs of this world, and all human needs, depend upon the hand of the blessed Creator and His will. He supervises groups and individuals and does to them according to His will. Even if it seems to people that Gd does something which is against their will and desire, they should pray to Him with all of their spirits as I did, and He will fulfill their request and desire in every area of their desire and need, for His supervision below is as it is above, as she said at the end...

12. Abarbanel to 2:2-3

ואני אחשוב שלפי שחנה אמרה עלץ לבי בד' וגו' לומר שהיתה לידתה בדרך נס ופלא אלקי, והיה לאומר שיאמר שענין לידתה היתה בטבע ולא מסבת הקל יתברך, שהוא להיותו נבדל מהחמריות וגבוה מעל גבוה לא ישגיח ולא ידע הדברים השפלים האלה ולא יתבונן בהם, לזה רצתה להודיע שזו באמת מחשבה נפסדת, כי הנה האלוק יתברך עם היותו קדוש ונבדל (כי הקדושה אינה כי אם ההבדל וההפרד מהחמריות) הנה עם כל זה הוא יודע הדברים השפלים כולם ומשגיח בהם לתת לאיש כדרכיו וכפרי מעלליו, וזהו שאמר' כמודה בהקדמת החולק "אין קדוש כד', "רוצה לומר אמת הוא מה שאמרת... "אל תרבו תדברו גבוהה, "רוצה לומר שהוא גבוה מעל גבוה ומפני זה לא ישגיח, אינו כן...

And I think that because Chanah said, "My heart rejoices in Gd", saying her birth was miraculous and a Divine wonder, one might have said that her birth was natural and not Divinely caused, since Gd is separate from the material and elevated above the elevated, and He does not look and know of such lowly matters and He does not contemplate them. Therefore she wished to say that such a view is truly wrong, for Gd, despite being holy and apart (as holiness is only separation from the material), still knows all lowly matters and watches them, giving each person according to his ways and the fruits of his deeds. Thus she said, as one who admits as a preface to disagreeing, "There is none who holy like Gd," meaning, "It is true, as you said"... "Do not speak much [of] elevated" – meaning, saying He is elevated above the elevated and therefore He does not watch, it is not so...